

Sumari

Portada: Sant Jordi, vitrall de Joan Serra.
(Disseny de portada: Jordi Roca).

- 326** CADERNERES. Dibuix al llapis 20x17. 1984
Joan Pujol i Rodríguez
- 327** SUMARI - PÒRTIC
- 328** SEMBLANÇA DE JOAN ROCA i ESTAPÉ
Per Joan Cusó.
- 331** JOAQUIM FOLGUERA SE'N VA ANAR
BEN ACOMPANYAT... Per Mn. Geis.
- 332** DE SABADELL I EL SEU RODAL:
LA CAPELLA DEL PEDREGAR
Per Joan Alsina i Giralt.
- 333** IMATGE I PARAULA
LA MUNTANYA DE MONTSERRAT
Fotos de Moisès Serra
- 334** SALVADOR ESPRIU A SABADELL
Per Lluís Casals i Garcia
- 335** UN ALTRE ESPRIU, SI US PLAU
Per Joan Ripoll
- 336** UNA RIALLA DE SALVADOR ESPRIU
Per Mª Teresa Esteve i Soley
- 337** OPINIONS SOBRE SALVADOR ESPRIU
- 338** PARLEM DE LA CEBA
Per Isidre Creus i Virgili
- 339** SI, PARLEM-NE...
Per Lluís Casals i Garcia.
- 340** EL VALLES, A L'EPOCA ROMANA
Per Pere Roca i Garriga.
- 342** DE DOBLATGES i DOBLADORS
Per Josep Torrella.
- 343** "BIBLIOTECA QUADERN" REEDITA
- 344** ART ROMÀNIC: LA BIBLIOTECA DEL
MONESTIR DE RIPOLL.
Per Ramon Vall i Rimblas.
- 346** PAPER I TELA: FER-SE RETRATAR
Per Ricard Calvo i Duran.
- 348** ANY EUROPEU DE LA MÚSICA:
L'OPERA. (DE MOZART FINS A
WAGNER). Per Antoni Sala i Serra.
- 350** INTRODUCCIÓ AL MÓN DEL VITRALL
Per Joan Serra i Renom.
- 351** SABA: UNA AVENTURA LITERÀRIA
Per Josep Maria Riu.
- 352** RECORDANT EL MEU COSÍ RAMON
RUCABADO. Per Joan Garriga i Manich.
- 354** GOIGS: LA COLECCIÓ: "ELS NOSTRES
GOIGS (i II). Per Jaume Busqué i Marcet.
- 355** AVUI ÉS...
JOSEP Mª OLIVER i CABANA. Per Xèspir
- 356** SARDANES: LA COBLA "JOVENÍVOLA"
DE SABADELL (I)
Per Jaume Nonell i Juncosa.
- 358** CINEMA: INDIA, MATRI BHUMI:
LA PÀTRIA. Per Pere Cornellàs.
- 360** MISCEL·LÀNIA.
AL PAS DELS DIES. Per Joan David.
- 362** LLIBRES I PUBLICACIONS.
- 363** SOMRIEU SI US PLAU.
Per Mainou + Xèspir.

DIBUIXOS: J. Mainou i A. Masvidal.
CARICATURES: Emili Hierro.
FOTOS: Pau Barceló, Pere Monistrol, Moisès Serra, Arxiu
"Diario de Sabadell" i Arxiu.

AMICS DE LES ARTS I DE LES LLETRES
DE SABADELL

Redacció, Sant Ferran, 60 - Tel. 710 52 86

Realització: DÍPTIC, S.A. Morafin, 62 - Tel. 726 55 99

Dipòsit Legal B-16.799/1978

Nota: Els textos signats reflecteixen l'opinió personal dels autors
respectius.

Pòrtic

D'alguna manera, i com a culminació d'una brega portada sense elegància ni generositat, s'ha produït a Europa -l'Occidental, naturalment, la que queda encà d'una muralla freda d'acer- una obertura de fronteres que, quan sigui del tot efectiva, ha de permetre als Estats peninsulars i a llurs interessos econòmics una major proximitat als de l'altra banda dels Pirineus, i fins i tot una incorporació en els engranatges comunitaris de caràcter europeu que fins ara els eren vedats. Aquest fet, certament important, "històric", ens suggereix, entre una munió de comentaris marginals, unes particulars consideracions.

Diríem que el joc polític, en general, deixa com a soterrat, o almenys profundament somort l'impuls que l'home no polititzat sent d'aconseguir que la base de sustentament de la societat no sigui tan precària i inestable -tan fútil- com ho són els afanys de domini de l'un sobre l'altre, o els interessos econòmics d'aquest o d'aquell grup. sinó quelcom de més sòlid, com l'afany d'intercomunicació dels béns de l'esperit -que també són anomenats, potser no desercertadament, culturals- amb absoluta llibertat, sense aranzels, i sense el peu forçat de cap mena d'intervenció dirigista.

Les convencionals, i potser inevitables, ficcions polítiques -tant en l'àmbit nacional o domèstic, sempre tan mesquí, com en l'internacional o planetari-, com si fossin una boira espessa dins la qual estem immersos, ens impedeixen de veure amb claredat les realitats elementals del món en què vivim o almenys ens les desdibuixen fins a convertir-les en grotesques figures fantasmals que ningú no gosaria prendre en consideració. L'organització de la societat obeeix a uns esquemes teòrics, de caràcter pragmàtic, dels quals, per lamentable paradoxa, ha quedat exclosa la realitat viva i fecunda de l'home en les seves més íntimes i respectables aspiracions.

Afortunadament, aquesta mena de dinàmica absurda en què ens trobem, ofereix, de tant en tant, una esclatxa conjuntural d'esperança. Per les raons que sigui, de vegades s'esvaeix una mica la boira, s'insinua una clariana i aleshores, les coses, vistes amb una altra llum, adquireixen, al nostre entorn, una fesomia menys hostil. Potser per descuït, la política deixa veure el seu rostre "humà", i, tots animats, ens revifem, esbossem un somriure de satisfacció i ens sembla com si, per fi!, ens trobéssim a casa nostra. Hom creu que, quan això s'esdevé, hem d'aprofitar l'avinentesa i assajar, sense excessives il·lusions, però amb una certa dosi de gosadia, petits avenços.

EL MÓN PER UNA ESCLETXA...

EN AQUEST NÚM. S'INCLOU EL SUPLEMENT "QUACÒMIC"